

UREDBA (EU) 2018/1806 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 14. studenoga 2018.****o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva****(kodificirani tekst)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 77. stavak 2. točku (a),

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽¹⁾,

budući da:

- (1) Uredba (EZ) br. 539/2001 ⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća značajno je izmijenjena nekoliko puta ⁽³⁾. Radi jasnoće i racionalnosti tu bi uredbu trebalo kodificirati.
- (2) Ovom Uredbom predviđa se potpuno usklađivanje u pogledu trećih zemalja čiji državljani podliježu zahtjevu posjedovanja vize za prelazak vanjskih granica država članica (dalje u tekstu i „obveza posjedovanja vize”) i onih čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva.
- (3) Utvrđivanje trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu ili su izuzeti od tog zahtjeva trebalo bi se provoditi na temelju pažljive pojedinačne ocjene različitih kriterija. Ta bi se ocjena trebala provoditi periodično i mogla bi dovesti do zakonodavnih prijedloga o izmjeni Priloga I. ovoj Uredbi, u kojem se navodi popis trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica država članica, i Priloga II. ovoj Uredbi, u kojem se navodi popis trećih zemalja čiji su državljani izuzeti od obveze posjedovanja vize pri prelasku vanjskih granica država članica za boravke od najviše 90 dana unutar bilo kojeg razdoblja od 180 dana, unatoč tome što u posebnim okolnostima postoji mogućnost izmjena tih priloga koje se posebno odnose na neku zemlju, na primjer kao ishod procesa liberalizacije viznog režima ili kao krajnja posljedica privremene suspenzije izuzeća od obveze posjedovanja vize.
- (4) Sastav popisa trećih zemalja iz priloga I. i II. trebao bi biti i ostati dosljedan kriterijima utvrđenima ovom Uredbom. Upućivanja na treće zemlje za koje se situacija u pogledu tih kriterija promijenila trebalo bi premjestiti iz jednog priloga u drugi.
- (5) Razvoji događaja u međunarodnom pravu kojima se uzrokuju promjene u statusu ili imenu određenih zemalja ili subjekata trebali bi se odraziti u prilogima I. i II.
- (6) Kako Sporazum o Europskom gospodarskom prostoru ⁽⁴⁾ izuzima državljane Islanda, Lihtenštajna i Norveške od obveze posjedovanja vize, te zemlje ne bi trebale biti uvrštene u popis iz Priloga II.
- (7) Švicarska ne bi trebala biti uvrštena u popis iz Priloga II. jer se Sporazumom između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Švicarske Konfederacije, s druge strane, o slobodnom kretanju osoba ⁽⁵⁾, predviđa slobodno kretanje bez viza za državljane Švicarske i država članica.
- (8) U odnosu na osobe s priznatim statusom izbjeglice i na osobe bez državljanstva, ne dovodeći u pitanje obveze iz međunarodnih ugovora potpisanih od strane država članica, a posebno Europskog sporazuma o ukidanju viza za izbjeglice Vijeća Europe, potpisanog u Strasbourgu 20. travnja 1959., odluka o obvezi posjedovanja vize ili izuzeću od te obveze trebala bi se temeljiti na trećoj zemlji u kojoj te osobe imaju boravište i koja je izdala njihove putne isprave. Međutim, s obzirom na razlike u nacionalnom pravu koje se primjenjuje na osobe s

⁽¹⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 2. listopada 2018. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 6. studenoga 2018.⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 539/2001 od 15. ožujka 2001. o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva (SL L 81, 21.3.2001., str. 1.).⁽³⁾ Vidi Prilog III.⁽⁴⁾ SL L 1, 3.1.1994, str. 3.⁽⁵⁾ SL L 114, 30.4.2002., str. 6.

priznatim statusom izbjeglice i na osobe bez državljanstva, države članice trebale bi moći odlučiti treba li te kategorije osoba izuzeti ako je treća zemlja u kojoj te osobe imaju boravište i koja je izdala njihove putne isprave treća zemlja čiji su državljani izuzeti od obveze posjedovanja vize.

- (9) U skladu s Uredbom (EZ) br. 1931/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ izuzeće od obveze posjedovanja vize trebalo bi utvrditi za nositelje dozvole za pogranični promet.
- (10) Države članice trebale bi imati mogućnost predvidjeti izuzeća od obveze posjedovanja vize za nositelje određenih putovnica koje nisu redovne putovnice.
- (11) U određenim slučajevima kada su opravdana posebna pravila za vizu, države članice trebale bi imati mogućnost izuzeti određene kategorije osoba od obveze posjedovanja vize ili za njih uvesti tu obvezu u skladu s međunarodnim javnim pravom ili običajima.
- (12) Države članice trebale bi imati mogućnost izuzeti od obveze posjedovanja vize osobe s priznatim statusom izbjeglice, sve osobe bez državljanstva, kako one koje su obuhvaćene Konvencijom Ujedinjenih naroda o statusu osoba bez državljanstva od 28. rujna 1954. tako i one osobe koje nisu obuhvaćene tom konvencijom, te učenike koji su na školskom izletu, u slučaju da osobe iz tih kategorija imaju boravište u trećoj zemlji koja je uvrštena u popis iz Priloga II. ovoj Uredbi.
- (13) Rješenja koja upravljaju izuzećima od obveze posjedovanja vize u potpunosti bi trebala odražavati stvarnu praksu. Određene države članice odobravaju izuzeća od obveze posjedovanja vize za državljane trećih zemalja koje su uvrštene u popis trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica država članica te koji su pripadnici oružanih snaga koji putuju u sklopu misije Organizacije sjevernoatlantskog ugovora (NATO) ili Partnerstva za mir. Zbog pravne sigurnosti ta izuzeća, koja se temelje na međunarodnim obvezama koje su izvan prava Unije, trebala bi se navesti u ovoj Uredbi.
- (14) Potpuni vizni reciprocitet cilj je kojemu bi Unija trebala stremiti na proaktivan način u svojim odnosima s trećim zemljama te na taj način doprinijeti poboljšanju vjerodostojnosti i dosljednosti vanjske politike Unije.
- (15) Trebalo bi predvidjeti mehanizam Unije kojim se omogućuje provedba načela reciprociteta ako jedna od trećih zemalja koje su uvrštene u popis iz Priloga II. odluči uvesti obvezu posjedovanja vize za državljane jedne ili više država članica. Tim mehanizmom trebalo bi predvidjeti solidarnu reakciju Unije u slučaju da takva treća zemlja primjenjuje obvezu posjedovanja vize za državljane barem jedne države članice.
- (16) Nakon primitka obavijesti države članice da treća zemlja koja je uvrštena u popis iz Priloga II. primjenjuje obvezu posjedovanja vize za državljane te države članice, sve države članice trebale bi zajednički reagirati te na taj način izraziti reakciju Unije na situaciju koja utječe na Uniju u cjelini te koja njezine građane podvrgava različitom postupanju.
- (17) Kako bi se osigurala primjerena uključenost Europskog parlamenta i Vijeća u drugoj fazi primjene mehanizma reciprociteta, a s obzirom na posebno osjetljivu političku prirodu suspenzije izuzeća od obveze posjedovanja vize za sve državljane treće zemlje koja je uvrštena u popis iz Priloga II. i njezine horizontalne posljedice za države članice, za zemlje pridružene Schengenu i za samu Uniju, a posebno za njihove vanjske odnose i za ukupno funkcioniranje schengenskog prostora, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) u vezi s određenim elementima mehanizma reciprociteta. Dodjeljivanjem takve ovlasti Komisiji uzima se u obzir potreba za političkom raspravom o politici Unije o vizama u schengenskom prostoru. To također odražava potrebu za osiguranjem dostatne transparentnosti i pravne sigurnosti u primjeni mehanizma reciprociteta na sve državljane dotične treće zemlje, posebno odgovarajućom privremenom izmjenom Priloga II. ovoj Uredbi. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. ⁽²⁾. Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1931/2006 Europskog parlamenta i vijeća od 20. prosinca 2006. o utvrđivanju pravila o pograničnom prometu na vanjskim kopnenim granicama država članica te o izmjeni odredaba Schengenske konvencije (SL L 405, 30.12.2006., str. 1.).

⁽²⁾ SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

- (18) Ova Uredba trebala bi predvidjeti mehanizam privremene suspenzije izuzeća od obveze posjedovanja vize za treću zemlju koja je uvrštena u popis iz Priloga II. („mehanizam suspenzije”) u izvanrednoj situaciji koja zahtijeva hitnu reakciju kako bi se uklonile poteškoće s kojima je suočena najmanje jedna država članica, uzimajući u obzir cjelokupni utjecaj izvanredne situacije na Uniju u cjelini.
- (19) Kako bi se osigurala učinkovita primjena mehanizma suspenzije i određenih odredaba mehanizma reciprociteta, a osobito da bi se omogućilo da se svi relevantni čimbenici i moguće posljedice primjene tih mehanizama primjereno uzmu u obzir, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji u vezi s utvrđivanjem kategorija državljana dotične treće zemlje na koje bi se trebala primjenjivati privremena suspenzija izuzeća od obveze posjedovanja vize u okviru mehanizma reciprociteta te utvrđivanjem pripadajućeg trajanja te suspenzije, kao i u vezi s mehanizmom suspenzije. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾. Za donošenje takvih provedbenih akata trebalo bi koristiti postupak ispitivanja.
- (20) Potrebno je izbjegavati i spriječiti svaku zlouporabu koja proizlazi iz izuzeća od obveze posjedovanja vize za kratkotrajne boravke državljana treće zemlje kada oni predstavljaju prijetnju javnom poretku (*ordre public*) i unutarnjoj sigurnosti dotične države članice.
- (21) Mehanizam suspenzije trebao bi omogućiti državama članicama slanje obavijesti o okolnostima zbog kojih bi se izuzeće moglo suspendirati i Komisiji omogućiti aktiviranje mehanizma suspenzije na vlastitu inicijativu.
- (22) Upotrebu mehanizma suspenzije posebno bi trebalo olakšati kratkim referentnim razdobljima i rokovima, čime bi se postupak ubrzao, a mogući razlozi za suspenziju trebali bi uključivati smanjenje suradnje na ponovnom prihvatu kao i znatno povećanje rizika za javni poredak ili unutarnju sigurnost država članica. To smanjenje suradnje na ponovnom prihvatu trebalo bi obuhvaćati znatno povećanje stope odbijenih zahtjeva za ponovni prihvati, među ostalim državljana trećih zemalja koji su prošli kroz dotičnu treću zemlju, ako se sporazumom o ponovnom prihvatu koji su sklopile Unija ili država članica i ta treća zemlja predviđa takva obveza ponovnog prihvata. Komisija bi također trebala moći aktivirati mehanizam suspenzije u slučaju da treća zemlja ne surađuje u pogledu ponovnog prihvata, posebno ako su dotična treća zemlja i Unija sklopile sporazum o ponovnom prihvatu.
- (23) Za potrebe mehanizma suspenzije znatno povećanje podrazumijeva povećanje iznad granične vrijednosti od 50 %. Ono bi također moglo podrazumijevati manje povećanje ako bi Komisija smatrala da je to primjenjivo u određenom slučaju o kojem je dotična država članica obavijestila.
- (24) Za potrebe mehanizma suspenzije niska stopa priznavanja podrazumijeva stopu priznavanja zahtjeva za azil od oko 3 ili 4 %. Ona bi također mogla podrazumijevati višu stopu priznavanja ako bi Komisija smatrala da je to primjenjivo u određenom slučaju o kojem je dotična država članica obavijestila.
- (25) Potrebno je izbjegavati i spriječiti svaku zlouporabu izuzeća od obveze posjedovanja vize ako ono dovodi do povećanja migracijskog pritiska koji proizlazi, na primjer, iz povećanja broja neosnovanih zahtjeva za azil te ako dovodi do neosnovanih zahtjeva za boravišne dozvole.
- (26) Kako bi se osiguralo da se posebni zahtjevi koji su se upotrebljavali za procjenu primjerenosti izuzeća od obveze posjedovanja vize, odobrenog zbog uspješno zaključenog dijaloga o liberalizaciji viznog režima, i dalje ispunjavaju tijekom vremena, Komisija bi trebala pratiti stanje u dotičnim trećim zemljama. Komisija bi posebnu pozornost trebala posvetiti stanju ljudskih prava u dotičnim trećim zemljama.
- (27) Komisija bi trebala redovito izvješćivati Europski parlament i Vijeće, najmanje jednom godišnje, tijekom razdoblja od sedam godina od stupanja na snagu liberalizacije viznog režima za dotičnu treću zemlju, a nakon toga kad god Komisija smatra da je to potrebno ili na zahtjev Europskog parlamenta ili Vijeća.
- (28) Komisija bi prije donošenja bilo kakve odluke o privremenoj suspenziji izuzeća od obveze posjedovanja vize za državljanu neke treće zemlje trebala uzeti u obzir stanje ljudskih prava u toj trećoj zemlji i moguće posljedice suspenzije izuzeća od obveze posjedovanja vize za to stanje.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

- (29) Suspenzija izuzeća od obveze posjedovanja vize provedbenim aktom trebala bi obuhvatiti određene kategorije državljana dotične treće zemlje upućivanjem na relevantne vrste putnih isprava i, prema potrebi, dodatne kriterije, kao što su osobe koje prvi put putuju na državno područje država članica. Provedbenim aktom trebalo bi utvrditi kategorije državljana na koje bi se suspenzija trebala primjenjivati, uzimajući u obzir posebne okolnosti o kojima je obavijestila jedna država članica ili više njih ili o kojima je izvijestila Komisija, kao i načelo proporcionalnosti.
- (30) Kako bi se osigurala primjerena uključenost Europskog parlamenta i Vijeća u provedbi mehanizma suspenzije, s obzirom na politički osjetljivu prirodu suspenzije izuzeća od obveze posjedovanja vize za sve državljane treće zemlje koja je uvrštena u popis iz Priloga II. i njezine horizontalne posljedice za države članice i samu Uniju, a posebno za njihove vanjske odnose i za ukupno funkcioniranje schengenskog prostora, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u vezi s privremenom suspenzijom izuzeća od obveze posjedovanja vize za državljane dotičnih trećih zemalja. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.
- (31) Kako bi se osiguralo da se viznim režimom upravlja otvoreno i da su dotične osobe obaviještene, države članice trebale bi priopćiti Komisiji i ostalim državama članicama koje mjere poduzimaju na temelju ove Uredbe. Zbog istih razloga te bi informacije također trebale biti objavljene u *Službenom listu Europske unije*.
- (32) Uvjeti za ulazak na državno područje država članica ili izdavanje viza ne bi trebali utjecati na pravila koja uređuju priznavanje valjanosti putnih isprava.
- (33) U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji, primjena uredbe o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva potrebno je i odgovarajuće je sredstvo osiguravanja da zajednička vizna politika djeluje učinkovito.
- (34) Ova Uredba ne bi trebala dovoditi u pitanje primjenu međunarodnih sporazuma koje je Europska zajednica sklopila prije stupanja na snagu Uredbe (EZ) br. 539/2001 iz kojih proizlazi potreba odstupanja od zajedničke vizne politike, pritom uzimajući u obzir sudsku praksu Suda Europske unije.
- (35) U pogledu Islanda i Norveške ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Sporazuma između Vijeća Europske Unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽¹⁾, koje pripadaju području iz članka 1. točke B Odluke Vijeća 1999/437/EZ ⁽²⁾.
- (36) U pogledu Švicarske ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Sporazuma između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽³⁾, koje pripadaju područjem iz članka 1. točaka B i C Odluke 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. Odluke Vijeća 2008/146/EZ ⁽⁴⁾.
- (37) U pogledu Lihtenštajna ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Protokola između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o pristupanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o

⁽¹⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 36.

⁽²⁾ Odluka Vijeća 1999/437/EZ od 17. svibnja 1999. o određenim aranžmanima za primjenu Sporazuma sklopljenog između Vijeća Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih dviju država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine (SL L 176, 10.7.1999., str. 31.).

⁽³⁾ SL L 53, 27.2.2008., str. 52.

⁽⁴⁾ Odluka Vijeća 2008/146/EZ od 28. siječnja 2008. o sklapanju, u ime Europske zajednice, Sporazuma između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine (SL L 53, 27.2.2008., str. 1.).

pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽¹⁾, koje pripadaju području iz članka 1. točaka B i C Odluke 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. Odluke Vijeća 2011/350/EZ ⁽²⁾.

- (38) Ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojima Ujedinjena Kraljevina ne sudjeluje, u skladu s Odlukom Vijeća 2000/365/EZ ⁽³⁾; Ujedinjena Kraljevina stoga ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje.
- (39) Ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojima Irska ne sudjeluje, u skladu s Odlukom Vijeća 2002/192/EZ ⁽⁴⁾; Irska stoga ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje,

DONIJELI SU SLJEDEĆU UREDBU:

Članak 1.

Ovom se Uredbom utvrđuju treće zemlje čiji državljani moraju imati vizu ili su izuzeti od tog zahtjeva, na temelju pojedinačne ocjene niza različitih kriterija koji se, između ostalog, odnose na nezakonitu imigraciju, javni poredak i sigurnost, ekonomske pogodnosti, posebno u vidu turizma i vanjske trgovine, te na vanjske odnose Unije s relevantnim trećim zemljama, posebno uključujući pitanja ljudskih prava i temeljnih sloboda kao i posljedice regionalne usklađenosti i reciprociteta.

Članak 2.

Za potrebe ove Uredbe, „viza” znači viza kako je definirana u članku 2. stavku 2. točki (a) Uredbe (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵⁾.

Članak 3.

1. Državljanima trećih zemalja koje su navedene u Prilogu I. moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica država članica.
2. Ne dovodeći u pitanje zahtjeve koji proizlaze iz Europskog sporazuma o ukidanju viza za izbjeglice Vijeća Europe potpisanog u Strasbourgu 20. travnja 1959., osobe s priznatim statusom izbjeglice i osobe bez državljanstva moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica država članica ako je treća zemlja u kojoj imaju boravište i koja im je izdala putnu ispravu navedena u Prilogu I. ovoj Uredbi.

Članak 4.

1. Državljanima trećih zemalja koje su navedene u Prilogu II. izuzeti su od zahtjeva utvrđenog u članku 3. stavku 1. za boravke od najviše 90 dana unutar bilo kojeg razdoblja od 180 dana.
2. Od obveze posjedovanja vize također su izuzete sljedeće osobe:
 - (a) državljani trećih zemalja navedenih u Prilogu I. ovoj Uredbi koji su nositelji dozvole za pogranični promet koje su izdale države članice u skladu s Uredbom (EZ) br. 1931/2006 kada ti nositelji ostvaruju svoje pravo u okviru režima pograničnog prometa;

⁽¹⁾ SL L 160, 18.6.2011., str. 21.

⁽²⁾ Odluka Vijeća 2011/350/EU od 7. ožujka 2011. o sklapanju Protokola između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o pristupanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pristupanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine, u vezi s ukidanjem kontrola na unutarnjim granicama i kretanju osoba, u ime Europske unije (SL L 160, 18.6.2011., str. 19.).

⁽³⁾ Odluka Vijeća 2000/365/EZ od 29. svibnja 2000. o zahtjevu Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine (SL L 131, 1.6.2000., str. 43.).

⁽⁴⁾ Odluka Vijeća 2002/192/EZ od 28. veljače 2002. o zahtjevu Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine (SL L 64, 7.3.2002., str. 20.).

⁽⁵⁾ Uredba (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama (Zakonik o vizama) (SL L 243, 15.9.2009., str. 1.).

- (b) učenici koji su državljani trećih zemalja navedenih u Prilogu I. ovoj Uredbi s boravištem u državi članici koja primjenjuje Odluku Vijeća 94/795/PUP⁽¹⁾ i koji putuju u sklopu školskog izleta kao članovi skupine učenika uz pratnju učitelja iz dotične škole;
- (c) osobe s priznatim statusom izbjeglice, osobe bez državljanstva i druge osobe koje nisu državljani nijedne zemlje, a koje imaju boravište u državi članici i nositelji su putne isprave koju je izdala dotična država članica.

Članak 5.

Državljanima novih trećih zemalja koje su prije bile dio trećih zemalja navedenih u prilogima I. i II. podliježu članku 3. odnosno 4. ako i dok Vijeće ne odluči drukčije u skladu s postupkom utvrđenim u mjerodavnoj odredbi UFEU-a.

Članak 6.

1. Država članica može predvidjeti iznimke od obveze posjedovanja vize predviđene u članku 3. ili od izuzeća od obveze posjedovanja vize predviđenog u članku 4. u odnosu na:

- (a) nositelje diplomatskih putovnica, službenih putovnica/putovnica za obavljanje službenih zadataka ili posebnih putovnica;
- (b) članove civilne posade zrakoplova i plovila tijekom izvršavanja njihovih dužnosti;
- (c) članove civilne posade plovila, kod uplovljavanja, koji su nositelji identifikacijske isprave pomorca izdane u skladu s konvencijama Međunarodne organizacije rada br. 108 od 13. svibnja 1958. ili br. 185 od 19. lipnja 2003., ili Konvencijom Međunarodne pomorske organizacije o olakšavanju međunarodnog pomorskog prometa od 9. travnja 1965.;
- (d) posadu i članove misija hitne pomoći ili spasilačkih misija u slučaju katastrofe ili nezgode;
- (e) civilnu posadu brodova koji plove u unutarnjim vodama;
- (f) nositelje putnih isprava koje su međuvladine međunarodne organizacije čija je članica barem jedna država članica, ili drugi subjekti koje dotična država članica priznaje kao subjekte međunarodnog prava, izdali službenicima tih organizacija ili subjekata.

2. Država članica može od obveze posjedovanja vize predviđene u članku 3. izuzeti:

- (a) učenika koji je državljanin treće zemlje navedene u Prilogu I. s boravištem u trećoj zemlji navedenoj u Prilogu II. ili u Švicarskoj i Lihtenštajnu i koji putuje u sklopu školskog izleta kao član skupine učenika uz pratnju učitelja iz dotične škole;
- (b) osobe s priznatim statusom izbjeglice i osobe bez državljanstva ako je treća zemlja u kojoj imaju boravište i koja im je izdala putnu ispravu jedna od trećih zemalja navedenih u Prilogu II.;
- (c) pripadnici oružanih snaga koji putuju u sklopu misije NATO-a ili Partnerstva za mir i koji imaju isprave i naredbe o kretanju predviđene Sporazumom između stranaka Sjevernoatlantskog ugovora o pravnom položaju njihovih snaga od 19. lipnja 1951.;
- (d) ne dovodeći u pitanje zahtjeve koji proizlaze iz Europskog sporazuma o ukidanju viza za izbjeglice Vijeća Europe potpisanog u Strasbourgu 20. travnja 1959., osobe s priznatim statusom izbjeglice i osobe bez državljanstva te druge osobe koje nisu državljani nijedne zemlje, a koje imaju boravište u Ujedinjenoj Kraljevini ili Irskoj te su nositelji putne isprave koju je izdala Ujedinjena Kraljevina ili Irska, koju priznaje dotična država članica.

3. Država članica može predvidjeti iznimke od izuzeća od obveze posjedovanja vize predviđenog člankom 4. u pogledu osoba koje obavljaju plaćenu aktivnost tijekom svojeg boravka.

Članak 7.

Ako treća zemlja navedena u Prilogu II. primjenjuje obvezu posjedovanja vize za državljane barem jedne države članice, primjenjuju se sljedeće odredbe:

- (a) u roku od 30 dana od dana kada treća zemlja počne provoditi obvezu posjedovanja vize, dotična država članica o tome pisanim putem obavješćuje Europski parlament, Vijeće i Komisiju.

⁽¹⁾ Odluka Vijeća 94/795/PUP od 30. studenoga 1994. o zajedničkoj akciji koju je Vijeće donijelo na temelju članka K.3. stavka 2. točke (b) Ugovora o Europskoj uniji o olakšavanju putovanja za učenike iz trećih zemalja s boravištem u državi članici (SL L 327, 19.12.1994., str. 1.).

Ta obavijest:

- i. sadržava datum početka provedbe obveze posjedovanja vize i vrste dotičnih putnih isprava i viza;
- ii. sadržava detaljno objašnjenje preliminarnih mjera koje je dotična država članica poduzela s ciljem osiguravanja putovanja bez vize s predmetnom trećom zemljom te sve relevantne informacije.

Informacije o toj obavijesti Komisija bez odgađanja objavljuje u *Službenom listu Europske unije*, uključujući informacije o datumu početka provedbe obveze posjedovanja vize i vrstama dotičnih putnih isprava i viza.

Ako treća zemlja odluči ukinuti obvezu posjedovanja vize prije isteka roka iz prvog odlomka ove točke, obavijest se ne šalje ili se povlači i informacije se ne objavljuju;

- (b) Komisija, odmah nakon dana objave iz točke (a) trećeg odlomka i uz savjetovanje s dotičnom državom članicom, poduzima korake pred tijelima predmetne treće zemlje, osobito u političkom, gospodarskom i trgovinskom području, kako bi se ponovno uspostavilo ili uvelo putovanje bez vize te bez odgađanja obavješćuje Europski parlament i Vijeće o tim koracima;
- (c) ako, u roku od 90 od dana objave iz točke (a) trećeg odlomka i usprkos svim koracima poduzetima u skladu s točkom (b), treća zemlja nije ukinula obvezu posjedovanja vize, dotična država članica može od Komisije zatražiti da suspendira izuzeće od obveze posjedovanja vize za određene kategorije državljana te treće zemlje. Ako država članica podnese takav zahtjev, ona o tome obavješćuje Europski parlament i Vijeće;
- (d) pri razmatranju daljnjih koraka u skladu s točkom (e), (f) ili (h), Komisija uzima u obzir rezultate mjera koje je dotična država članica poduzela kako bi se osiguralo putovanje bez vize s predmetnom trećom zemljom, korake poduzete u skladu s točkom (b) te posljedice suspenzije izuzeća od obveze posjedovanja vize za vanjske odnose Unije i njezinih država članica s predmetnom trećom zemljom;
- (e) ako dotična treća zemlja nije ukinula obvezu posjedovanja vize, Komisija, najkasnije šest mjeseci od dana objave iz točke (a) trećeg odlomka te nakon toga u razdobljima koja ne prelaze šest mjeseci unutar ukupnog razdoblja koje ne smije prekoračiti datum na koji delegirani akt iz točke (f) stupa na snagu ili je na njega stavljen prigovor:
 - i. na zahtjev dotične države članice ili na svoju inicijativu donosi provedbeni akt kojim se privremeno suspendira izuzeće od obveze posjedovanja vize za određene kategorije državljana dotične treće zemlje na razdoblje od najviše šest mjeseci. Tim provedbenim aktom utvrđuje se datum, unutar 90 dana od njegova stupanja na snagu, na koji suspenzija izuzeća od obveze posjedovanja vize počinje proizvoditi učinke, uzimajući u obzir dostupne resurse u konzulatima država članica. Prilikom donošenja naknadnih provedbenih akata Komisija može produljiti razdoblje te suspenzije za dodatna razdoblja od najviše šest mjeseci i može izmijeniti kategorije državljana predmetne treće zemlje za koje je izuzeće od obveze posjedovanja vize suspendirano.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 11. stavka 2. Ne dovodeći u pitanje primjenu članka 6., tijekom razdoblja suspenzije sve kategorije državljana treće zemlje navedenih u provedbenom aktu moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica država članica; ili
 - ii. podnosi izvješće odboru iz članka 11. stavka 1. u kojem procjenjuje situaciju i navodi razloge zbog kojih je odlučila ne suspendirati izuzeće od obveze posjedovanja vize te o tome obavješćuje Europski parlament i Vijeće.

U tom izvješću uzimaju se u obzir svi relevantni čimbenici, poput onih navedenih u točki (d). Na temelju tog izvješća Vijeće i Europski parlament mogu održati političku raspravu;

- (f) ako u roku od 24 mjeseca od dana objave iz točke (a) trećeg odlomka dotična treća zemlja nije ukinula obvezu posjedovanja vize, Komisija donosi delegirani akt u skladu s člankom 10. kojim se privremeno suspendira izuzeće od obveze posjedovanja vize na razdoblje od 12 mjeseci za državljanu te treće zemlje. Tim delegiranim aktom utvrđuje se datum, unutar 90 dana od njegova stupanja na snagu, na koji suspenzija izuzeća od obveze posjedovanja vize počinje proizvoditi učinke, uzimajući u obzir dostupne resurse u konzulatima država članica, te se na odgovarajući način mijenja Prilog II. Ta se izmjena provodi umetanjem pored naziva predmetne treće zemlje bilješke u kojoj se navodi da je izuzeće od obveze posjedovanja vize suspendirano u odnosu na tu treću zemlju i određuje razdoblje te suspenzije.

Od dana na koji suspenzija izuzeća od obveze posjedovanja vize za državljane dotične treće zemlje počinje proizvoditi učinke ili od stavljanja prigovora na delegirani akt u skladu s člankom 10. stavkom 7., svaki provedbeni akt koji je donesen na temelju točke (e) ovog članka koji se tiče te treće zemlje prestaje važiti. Ako Komisija podnese zakonodavni prijedlog kako je navedeno u točki (h), razdoblje suspenzije izuzeća od obveze posjedovanja vize iz prvog odlomka ove točke produljuje se za šest mjeseci. Bilješka navedena u tom odlomku na odgovarajući se način mijenja.

Ne dovodeći u pitanje primjenu članka 6., tijekom razdoblja te suspenzije državljani treće zemlje na koju se odnosi delegirani akt moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica država članica;

- (g) svaka naknadna obavijest od strane druge države članice u skladu s točkom (a) koja se tiče iste treće zemlje tijekom razdoblja primjene mjera usvojenih na temelju točke (e) ili (f) u vezi s tom trećom zemljom spaja se u već pokrenute postupke bez produljenja rokova ili razdoblja navedenih u tim točkama;
- (h) ako u roku od šest mjeseci od stupanja na snagu delegiranog akta iz točke (f) predmetna treća zemlja nije ukinula obvezu posjedovanja vize, Komisija može podnijeti zakonodavni prijedlog radi izmjene ove Uredbe kako bi se upućivanje na treću zemlju premjestilo iz Priloga II. u Prilog I.;
- (i) postupci iz točaka (e), (f) i (h) ne utječu na pravo Komisije da u bilo kojem trenutku podnese zakonodavni prijedlog radi izmjene ove Uredbe kako bi se upućivanje na dotičnu treću zemlju premjestilo iz Priloga II. u Prilog I.;
- (j) ako predmetna treća zemlja ukine obvezu posjedovanja vize, dotična država članica o tome odmah obavješćuje Europski parlament, Vijeće i Komisiju. Komisija bez odgađanja objavljuje tu obavijest u *Službenom listu Europske unije*.

Svaki provedbeni ili delegirani akt donesen na temelju točke (e) ili (f), a koji se odnosi na predmetnu treću zemlju, prestaje važiti sedam dana nakon objave iz prvog odlomka ove točke. Ako je predmetna treća zemlja uvela obvezu posjedovanja vize za državljane dvije ili više država članica, provedbeni ili delegirani akt koji se odnosi na tu treću zemlju prestaje važiti sedam dana nakon objave obavijesti o zadnjoj državi članici čiji su državljani bili podvrgnuti obvezi posjedovanja vize od strane te treće zemlje. Bilješka navedena u točki (f) prvom odlomku briše se prestankom važenja dotičnog delegiranog akta. Komisija bez odgađanja objavljuje informaciju o tom prestanku važenja u *Službenom listu Europske unije*.

Ako predmetna treća zemlja ukine obvezu posjedovanja vize bez da dotična država članica o tome pošalje obavijest u skladu s prvim odlomkom ove točke, Komisija na svoju inicijativu bez odgađanja provodi objavu iz navedenog odlomka te se primjenjuje drugi odlomak ove točke.

Članak 8.

1. Odstupajući od članka 4., izuzeće od obveze posjedovanja vize za državljane treće zemlje navedene u Prilogu II. privremeno se suspendira, na temelju relevantnih i objektivnih podataka, u skladu s ovim člankom.
2. Država članica može obavijestiti Komisiju ako je tijekom dvomjesečnog razdoblja, u usporedbi s istim razdobljem prethodne godine ili u usporedbi sa zadnja dva mjeseca prije početka provedbe izuzeća od obveze posjedovanja vize za državljane treće zemlje navedene u Prilogu II., suočena s jednom ili više sljedećih okolnosti:
 - (a) znatnim povećanjem broja državljana te treće zemlje kojima je odbijen ulazak ili za koje je ustanovljeno da neovlašteno borave na državnom području države članice;
 - (b) znatnim povećanjem broja zahtjeva za azil državljana te treće zemlje za koje je stopa priznavanja niska;
 - (c) smanjenom suradnjom s tom trećom zemljom na ponovnom prihvatu, potkrijepljenom odgovarajućim podacima, a posebno znatnim povećanjem stope odbijenih zahtjeva za ponovni prihvati koje je država članica podnijela toj trećoj zemlji za njezine državljane ili, ako je sporazumom o ponovnom prihvatu sklopljenim između Unije ili te države članice i te treće zemlje tako predviđeno, za državljane trećih zemalja koji su prošli kroz tu treću zemlju;
 - (d) povećanim rizikom ili neposrednom prijetnjom za javni poredak ili unutarnju sigurnost država članica, posebno znatnim povećanjem broja teških kaznenih djela povezanih s državljanima te treće zemlje, što je potkrijepljeno objektivnim, konkretnim i relevantnim informacijama i podacima koje su dostavila nadležna tijela.

U obavijesti iz prvog podstavka ovog stavka navode se razlozi na kojima se temelji te ona uključuje relevantne podatke i statistiku te detaljno objašnjenje preliminarnih mjera koje je dotična država članica poduzela s ciljem ispravljanja situacije. Dotična država članica može u svojoj obavijesti odrediti kategorije državljana dotične treće zemlje koje trebaju biti obuhvaćene provedbenim aktom u skladu sa stavkom 6. točkom (a), navodeći detaljne razloge za to. Komisija o takvoj obavijesti odmah obavješćuje Europski parlament i Vijeće.

3. Ako Komisija, uzimajući u obzir relevantne podatke, izvješća i statistike, ima konkretne i pouzdane informacije da se okolnosti iz stavka 2. točke (a), (b), (c) ili (d) događaju u jednoj ili više država članica ili o tome da treća zemlja ne surađuje u pogledu ponovnog prihvata, posebno ako je sporazum o ponovnom prihvatu sklopljen između te treće zemlje i Unije, Komisija odmah obavješćuje Europski parlament i Vijeće o svojoj analizi te se primjenjuju odredbe stavka 6.

Za potrebe prvog podstavka, nesuradnja u pogledu ponovnog prihvata može se sastojati, primjerice, u tome što:

- odbija obraditi zahtjeve za ponovni prihvrat ili ih ne obrađuje pravodobno;
- ne izdaje pravodobno putne isprave za potrebe vraćanja u rokovima koji su utvrđeni u sporazumu o ponovnom prihvatu ili odbija prihvatiti europske putne isprave izdane nakon isteka rokova utvrđenih sporazumom o ponovnom prihvatu; ili
- okončava ili suspendira sporazum o ponovnom prihvatu.

4. Komisija prati kontinuirano ispunjavanje posebnih zahtjeva, koji se temelje na članku 1. i koji su se primjenjivali pri procjeni primjerenosti odobravanja liberalizacije viznog režima, od strane trećih zemalja čiji su državljani izuzeti od obveze posjedovanja vize kada putuju na državno područje država članica zbog uspješno zaključenog dijaloga o liberalizaciji viznog režima između Unije i te treće zemlje.

Osim toga, Komisija redovito izvješćuje Europski parlament i Vijeće, najmanje jednom godišnje, tijekom razdoblja od sedam godina od datuma stupanja na snagu liberalizacije viznog režima za tu treću zemlju, a nakon toga kad god Komisija smatra da je to potrebno, ili na zahtjev Europskog parlamenta ili Vijeća. U izvješću se naglasak stavlja na treće zemlje za koje Komisija, na temelju konkretnih i pouzdanih informacija, smatra da više ne ispunjavaju određene zahtjeve.

Ako izvješće Komisije pokaže da jedan ili više posebnih zahtjeva više nisu ispunjeni u odnosu na određenu treću zemlju, primjenjuje se stavak 6.

5. Komisija ispituje svaku obavijest poslanu na temelju stavka 2., uzimajući u obzir sljedeće:

- (a) postojanje bilo koje okolnosti iz stavka 2.;
- (b) broj država članica pogođenih bilo kojom okolnosti iz stavka 2.;
- (c) cjelokupni učinak okolnosti iz stavka 2. na migracijsku situaciju u Uniji prema podacima koje su dostavile države članice ili koji su dostupni Komisiji;
- (d) izvješća koja su pripremili europska granična i obalna straža, Europski potporni ured za azil ili Agencija Europske unije za suradnju tijela za izvršavanje zakonodavstva (Europol) ili bilo koja druga institucija, tijelo, ured ili agencija Unije ili međunarodna organizacija nadležni za pitanja obuhvaćena ovom Uredbom, ako je to potrebno zbog okolnosti pojedinog slučaja;
- (e) informacije koje je dotična država članica možda dala u svojoj obavijesti u odnosu na moguće mjere u skladu sa stavkom 6. točkom (a);
- (f) opće pitanje javnog poretka i unutarnje sigurnosti, uz savjetovanje s dotičnom državom članicom.

Komisija obavješćuje Europski parlament i Vijeće o rezultatima svojeg ispitivanja.

6. Ako Komisija, na temelju analize iz stavka 3., izvješća iz stavka 4. ili ispitivanja iz stavka 5. te uzimajući u obzir posljedice suspenzije izuzeća od obveze posjedovanja vize za vanjske odnose Unije i njezinih država članica s dotičnom trećom zemljom, pritom blisko surađujući s tom trećom zemljom kako bi se pronašla alternativna dugoročna rješenja, odluči da je potrebno djelovanje, ili ako obična većina država članica obavijesti Komisiju o postojanju okolnosti iz stavka 2. točke (a), (b), (c) ili (d), primjenjuju se sljedeće odredbe:

- (a) Komisija donosi provedbeni akt kojim se privremeno suspendira izuzeće od obveze posjedovanja vize za državljane dotične treće zemlje na razdoblje od devet mjeseci. Suspenzija se primjenjuje na određene kategorije državljana dotične treće zemlje upućivanjem na relevantne vrste putnih isprava i, prema potrebi, dodatne kriterije. Prilikom

određivanja kategorija na koje se primjenjuje suspenzija, Komisija na temelju dostupnih informacija uključuje kategorije koje su dovoljno široke, kako bi se učinkovito doprinijelo rješavanju okolnosti iz stavaka 2., 3. i 4. u svakom pojedinom slučaju, uz poštovanje načela proporcionalnosti. Komisija donosi provedbeni akt u roku od mjesec dana od:

- i. primanja obavijesti iz stavka 2.;
- ii. primanja na znanje informacije iz stavka 3.;
- iii. predstavljanja izvješća iz stavka 4.; ili
- iv. primanja obavijesti koju je poslala obična većina država članica o postojanju okolnosti iz stavka 2. točke (a), (b), (c) ili (d).

Taj se provedbeni akt donosi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 11. stavka 2. U njemu se utvrđuje datum na koji suspenzija izuzeća od obveze posjedovanja vize počinje proizvoditi učinke.

Tijekom razdoblja suspenzije Komisija uspostavlja pojačani dijalog s dotičnom trećom zemljom s ciljem ispravljanja predmetnih okolnosti.

- (b) Ako su okolnosti iz stavaka 2., 3. i 4. ovog članka i dalje prisutne, Komisija najkasnije dva mjeseca prije isteka razdoblja od devet mjeseci iz točke (a) ovog stavka donosi delegirani akt u skladu s člankom 10. kojim se privremeno suspendira primjena Priloga II. na razdoblje od 18 mjeseci za sve državljane dotične treće zemlje. Taj delegirani akt proizvodi učinke od datuma prestanka važenja provedbenog akta iz točke (a) ovog stavka te se njime na odgovarajući način mijenja Prilog II. Ta se izmjena provodi umetanjem pored naziva predmetne treće zemlje bilješke u kojoj se navodi da je izuzeće od obveze posjedovanja vize suspendirano u odnosu na tu treću zemlju i određuje razdoblje te suspenzije.

Ako je Komisija podnijela zakonodavni prijedlog na temelju stavka 7., razdoblje suspenzije izuzeća od obveze posjedovanja vize predviđeno u delegiranom aktu produljuje se za šest mjeseci. Bilješka se mijenja na odgovarajući način.

Ne dovodeći u pitanje primjenu članka 6., tijekom razdoblja suspenzije državljani dotične treće zemlje moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica država članica.

Država članica koja u skladu s člankom 6. predviđa nova izuzeća od obveze posjedovanja vize za kategoriju državljana treće zemlje koja je obuhvaćena aktom kojim se suspendira izuzeće od obveze posjedovanja vize o tim mjerama obavješćuje u skladu s člankom 12.

7. Prije kraja razdoblja važenja delegiranog akta donesenog na temelju stavka 6. točke (b), Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću. Izvješću se može priložiti zakonodavni prijedlog za izmjenu ove Uredbe kako bi se upućivanje na dotičnu treću zemlju premjestilo iz Priloga II. u Prilog I.

8. Ako je Komisija podnijela zakonodavni prijedlog na temelju stavka 7., ona može produljiti važenje provedbenog akta donesenog na temelju stavka 6. točke (a) ovog članka za razdoblje koje ne prelazi 12 mjeseci. Odluka o produljenju važenja provedbenog akta donosi se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 11. stavka 2.

Članak 9.

1. Komisija do 10. siječnja 2018. podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću u kojem procjenjuje učinkovitost mehanizma reciprociteta predviđenog u članku 7. te, prema potrebi, podnosi zakonodavni prijedlog za izmjenu ove Uredbe. Europski parlament i Vijeće postupaju povodom takvog prijedloga u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom.

2. Komisija do 29. ožujka 2021. podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću u kojem procjenjuje učinkovitost mehanizma suspenzije predviđenog u članku 8. te, prema potrebi, podnosi zakonodavni prijedlog za izmjenu ove Uredbe. Europski parlament i Vijeće postupaju povodom takvog prijedloga u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom.

Članak 10.

1. Ovlašt za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlašt za donošenje delegiranih akata iz članka 7. točke (f) dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 9. siječnja 2014. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlašt najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlašt prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.
3. Ovlašt za donošenje delegiranih akata iz članka 8. stavka 6. točke (b) dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 28. ožujka 2017. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlašt najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlašt prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.
4. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlašt iz članka 7. točke (f) i članka 8. stavka 6. točke (b). Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlašt koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
5. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.
6. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
7. Delegirani akt donesen na temelju članka 7. točke (f) stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od četiri mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.
8. Delegirani akt donesen na temelju članka 8. stavka 6. točke (b) stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore.

Članak 11.

1. Komisiji pomaže odbor. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.
3. Ako odbor ne da nikakvo mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenog akta i primjenjuje se članak 5. stavak 4. treći podstavak Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 12.

1. Države članice obavješćuju ostale države članice i Komisiju o mjerama koje poduzimaju na temelju članka 6. u roku od pet radnih dana od usvajanja tih mjera.
2. Komisija objavljuje mjere o kojima je obaviješteno na temelju stavka 1. u *Službenom listu Europske unije* u informativne svrhe.

Članak 13.

Ova Uredba ne utječe na nadležnost država članica u odnosu na priznavanje država i teritorijalnih jedinica i putovnica, putnih i osobnih isprava izdanih od strane njihovih tijela.

Članak 14.

Uredba (EZ) br. 539/2001 stavlja se izvan snage.

Upućivanja na uredbu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga IV.

Članak 15.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Strasbourgu 14. studenoga 2018.

Za Europski parlament
Predsjednik
A. TAJANI

Za Vijeće
Predsjednica
K. EDTSTADLER

PRILOG I.

**POPIS TREĆIH ZEMALJA ČIJI DRŽAVLJANI MORAJU IMATI VIZU PRI PRELASKU VANJSKIH GRANICA
DRŽAVA ČLANICA**

1. DRŽAVE

Afganistan

Armenija

Angola

Azerbajdžan

Bangladeš

Burkina Faso

Bahrein

Burundi

Benin

Bolivija

Butan

Bocvana

Bjelarus

Belize

Demokratska Republika Kongo

Srednjoafrička Republika

Kongo

Côte d'Ivoire

Kamerun

Kina

Kuba

Kabo Verde

Džibuti

Dominikanska Republika

Alžir

Ekvador

Egipat

Eritreja

Esvatini

Etiopija

Fidži

Gabon

Gana

Gambija

Gvineja

Ekvatorska Gvineja

Gvineja Bisau
Gvajana
Haiti
Indonezija
Indija
Irak
Iran
Jamajka
Jordan
Kenija
Kirgistan
Kambodža
Komori
Sjeverna Koreja
Kuvajt
Kazahstan
Laos
Libanon
Šri Lanka
Liberija
Lesoto
Libija
Maroko
Madagaskar
Mali
Mjanmar/Burma
Mongolija
Mauritanija
Maldivi
Malavi
Mozambik
Namibija
Niger
Nigerija
Nepal
Oman
Papua Nova Gvineja
Filipini
Pakistan
Katar
Rusija
Ruanda

Saudijska Arabija
Sudan
Sijera Leone
Senegal
Somalija
Surinam
Južni Sudan
Sveti Toma i Prinsipe
Sirija
Čad
Togo
Tajland
Tadžikistan
Turkmenistan
Tunis
Turska
Tanzanija
Uganda
Uzbekistan
Vijetnam
Jemen
Južna Afrika
Zambija
Zimbabve

2. SUBJEKTI I TERITORIJALNA TIJELA KOJE NAJMANJE JEDNA DRŽAVA ČLANICA NE PRIZNAJE KAO DRŽAVE

- Kosovo, kako je definirano u Rezoluciji Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda 1244 od 10. lipnja 1999.
- Palestinska uprava

—

PRILOG II.

**POPIS TREĆIH ZEMALJA ČIJI SU DRŽAVLJANI IZUZETI OD OBVEZE POSJEDOVANJA VIZE PRI
PRELASKU VANJSKIH GRANICA DRŽAVA ČLANICA ZA BORAVKE OD NAJVIŠE 90 DANA UNUTAR BILO
KOJEG RAZDOBLJA OD 180 DANA**

1. DRŽAVE

bivša jugoslavenska republika Makedonija ⁽¹⁾

Andora

Ujedinjeni Arapski Emirati ⁽²⁾

Antigva i Barbuda

Albanija ⁽¹⁾

Argentina

Australija

Bosna i Hercegovina ⁽¹⁾

Barbados

Brunej

Brazil

Bahami

Kanada

Čile

Kolumbija

Kostarika

Dominika ⁽²⁾

Mikronezija ⁽²⁾

Grenada ⁽²⁾

Gruzija ⁽³⁾

Gvatemala

Honduras

Izrael

Japan

Kiribati ⁽²⁾

Sveti Kristofor i Nevis

Južna Koreja

Sveta Lucija ⁽²⁾

⁽¹⁾ Izuzeće od obveze posjedovanja vize primjenjuje se samo na nositelje biometrijskih putovnica.

⁽²⁾ Izuzeće od obveze posjedovanja vize primjenjuje se od dana stupanja na snagu sporazuma o izuzeću od obveze posjedovanja vize koji se treba sklopiti s Europskom unijom.

⁽³⁾ Izuzeće od obveze posjedovanja vize ograničeno je na nositelje biometrijskih putovnica koje je izdala Gruzija u skladu s normama Međunarodne organizacije za civilno zrakoplovstvo (ICAO).

Monako

Moldova ⁽¹⁾

Crna Gora ⁽²⁾

Maršalovi Otoci ⁽³⁾

Mauricijus

Meksiko

Malezija

Nikaragva

Nauru ⁽³⁾

Novi Zeland

Panama

Peru ⁽³⁾

Palau ⁽³⁾

Paragvaj

Srbija (osim nositelja srpskih putovnica koje je izdala srbijanska Koordinacijska uprava (na srpskom: *Koordinaciona uprava*)) ⁽²⁾

Salomonovi Otoci

Sejšeli

Singapur

San Marino

El Salvador

Timor-Leste ⁽³⁾

Tonga ⁽³⁾

Trinidad i Tobago

Tuvalu ⁽³⁾

Ukrajina ⁽⁴⁾

Sjedinjene Američke Države

Urugvaj

Sveta Stolica

Sveti Vincent i Grenadini ⁽³⁾

Venezuela

Vanuatu ⁽³⁾

Samoa

⁽¹⁾ Izuzeće od obveze posjedovanja vize ograničeno je na nositelje biometrijskih putovnica koje je izdala Moldova u skladu s normama Međunarodne organizacije za civilno zrakoplovstvo (ICAO).

⁽²⁾ Izuzeće od obveze posjedovanja vize primjenjuje se samo na nositelje biometrijskih putovnica.

⁽³⁾ Izuzeće od obveze posjedovanja vize primjenjuje se od dana stupanja na snagu sporazuma o izuzeću od obveze posjedovanja vize koji se treba sklopiti s Europskom unijom.

⁽⁴⁾ Izuzeće od obveze posjedovanja vize ograničeno je na nositelje biometrijskih putovnica koje je izdala Ukrajina u skladu s normama Međunarodne organizacije za civilno zrakoplovstvo (ICAO).

2. POSEBNA UPRAVNA PODRUČJA NARODNE REPUBLIKE KINE

Hong Kong SAR ⁽¹⁾

Makao SAR ⁽²⁾

3. BRITANSKI GRAĐANI KOJI NISU DRŽAVLJANI UJEDINJENE KRALJEVINE VELIKE BRITANIJE I SJEVERNE IRSKE ZA POTREBE PRAVA UNIJE:

Britanski državljani (prekomorska područja) (*British nationals (Overseas)*)

Građani britanskih prekomorskih područja (BOTC - *British overseas territories citizens*)

Britanski prekomorski građani (BOC - *British overseas citizens*)

Britanske zaštićene osobe (BPP - *British protected persons*)

Britanski podanici (BS - *British subjects*)

4. SUBJEKTI I TERITORIJALNA TIJELA KOJE NAJMANJE JEDNA DRŽAVA ČLANICA NE PRIZNAJE KAO DRŽAVE

Tajvan ⁽³⁾

⁽¹⁾ Izuzeće od obveze posjedovanja vize primjenjuje se samo na nositelje putovnice za „Hong Kong Special Administrative Region”.

⁽²⁾ Izuzeće od obveze posjedovanja vize primjenjuje se samo na nositelje putovnice za „Região Administrativa Especial de Macau”.

⁽³⁾ Izuzeće od obveze posjedovanja vize primjenjuje se samo na nositelje putovnica koje je izdao Tajvan i koje sadržavaju broj osobne iskaznice.

PRILOG III.

UREDBA STAVLJENA IZVAN SNAGE I POPIS NJEZINIH NAKNADNIH IZMJENA

Uredba Vijeća (EZ) br. 539/2001
(SL L 81, 21.3.2001., str. 1.)

Uredba Vijeća (EZ) br. 2414/2001
(SL L 327, 12.12.2001., str. 1.)

Uredba Vijeća (EZ) br. 453/2003
(SL L 69, 13.3.2003., str. 10.)

Akt o pristupanju iz 2003., Prilog II. točka 18.B.

Uredba Vijeća (EZ) br. 851/2005
(SL L 141, 4.6.2005., str. 3.)

Uredba Vijeća (EZ) br. 1791/2006
(SL L 363, 20.12.2006., str. 1.)

Samo članak 1. stavak 1. jedanaesta alineja
u vezi s Uredbom (EZ) br. 539/2001 i
točka 11.B.3. Priloga

Uredba Vijeća (EZ) br. 1932/2006
(SL L 405, 30.12.2006., str. 23.)

Uredba Vijeća (EZ) br. 1244/2009
(SL L 336, 18.12.2009., str. 1.)

Uredba (EU) br. 1091/2010 Europskog parlamenta i Vijeća
(SL L 329, 14.12.2010., str. 1.)

Uredba (EU) br. 1211/2010 Europskog parlamenta i Vijeća
(SL L 339, 22.12.2010., str. 6.)

Uredba Vijeća (EU) br. 517/2013
(SL L 158, 10.6.2013., str. 1.)

Samo članak 1. stavak 1. točka (k) četvrta alineja
i točka 13.B.2. Priloga

Uredba (EU) br. 610/2013 Europskog parlamenta i Vijeća
(SL L 182, 29.6.2013., str. 1.)

Samo članak 4.

Uredba (EU) br. 1289/2013 Europskog parlamenta i Vijeća
(SL L 347, 20.12.2013., str. 74.)

Uredba (EU) br. 259/2014 Europskog parlamenta i Vijeća
(SL L 105, 8.4.2014., str. 9.)

Uredba (EU) br. 509/2014 Europskog parlamenta i Vijeća
(SL L 149, 20.5.2014., str. 67.)

Uredba (EU) 2017/371 Europskog parlamenta i Vijeća
(SL L 61, 8.3.2017., str. 1.)

Uredba (EU) 2017/372 Europskog parlamenta i Vijeća
(SL L 61, 8.3.2017., str. 7.)

Uredba (EU) 2017/850 Europskog parlamenta i Vijeća
(SL L 133, 22.5.2017., str. 1.)

PRILOG IV.

KORELACIJSKA TABLICA

Uredba (EZ) br. 539/2001	Ova Uredba
Članak -1.	Članak 1.
Članak 1. stavak 1. prvi podstavak	Članak 3. stavak 1.
Članak 1. stavak 1. drugi podstavak	Članak 3. stavak 2.
Članak 1. stavak 2. prvi podstavak	Članak 4. stavak 1.
Članak 1. stavak 2. drugi podstavak uvodni dio	Članak 4. stavak 2. uvodni dio
Članak 1. stavak 2. drugi podstavak prva alineja	Članak 4. stavak 2. točka (a)
Članak 1. stavak 2. drugi podstavak druga alineja	Članak 4. stavak 2. točka (b)
Članak 1. stavak 2. drugi podstavak treća alineja	Članak 4. stavak 2. točka (c)
Članak 1. stavak 3.	Članak 5.
Članak 1. stavak 4.	Članak 7.
Članak 1.a stavci 1. i 2.	Članak 8. stavci 1. i 2.
Članak 1.a stavak 2.a	Članak 8. stavak 3.
Članak 1.a stavak 2.b	Članak 8. stavak 4.
Članak 1.a stavak 3.	Članak 8. stavak 5.
Članak 1.a stavak 4.	Članak 8. stavak 6.
Članak 1.a stavak 5.	Članak 8. stavak 7.
Članak 1.a stavak 6.	Članak 8. stavak 8.
Članak 1.b	Članak 9. stavak 1.
Članak 1.c	Članak 9. stavak 2.
Članak 2.	Članak 2.
Članak 4.	Članak 6.
Članak 4.a	Članak 11.
Članak 4.b stavci 1. i 2.	Članak 10. stavci 1.i 2.
Članak 4.b stavak 2.a	Članak 10. stavak 3.
Članak 4.b stavak 3.	Članak 10. stavak 4.
Članak 4.b stavak 3.a	Članak 10. stavak 5.
Članak 4.b stavak 4.	Članak 10. stavak 6.
Članak 4.b stavak 5.	Članak 10. stavak 7.
Članak 4.b stavak 6.	Članak 10. stavak 8.
Članak 5.	Članak 12.
Članak 6.	Članak 13.
Članak 7.	Članak 14.
Članak 8.	Članak 15.
Prilog I.	Prilog I.
Prilog II.	Prilog II.
—	Prilog III.
—	Prilog IV.